

Prediking over 1 Timotheüs 3:16

1 Timotheüs 3:16 “En buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.”

Gemeente,

We vinden daarin drie lijnen. Het gaat in de eerste plaats over het heilsgebeuren. Kijkt u maar na: “God is geopenbaard in het vlees.” Dan gaat het over de heilsproclamatie, of de verkondiging: “is gepredikt onder de heidenen”. En dan gaat het over de heilstriomf: “is geloofd in de wereld.”

U hebt het wel gehoord gemeente, dat het in 1 Timotheüs 3 gaat over de plichten van de oudsten, de voorgangers, de ouderlingen en de diakenen. Bovenal over de vereisten, waaronder wij allen wegzinken, wanneer wij op zo scherpe indringende wijze, Paulus, Timotheüs, zijn leerling, horen vermanen om in de gemeente orde op zaken te stellen en de raden der gemeente, de voorgangers, te vormen. Merkwaardig is dat Paulus deze dingen nooit technisch, zuiver zakelijk doet, maar altijd op een geestelijke wijze verbonden doet zijn met het hart van het Evangelie, want zegt hij op het eind: Zo ik vertoef – het is wel zijn bedoeling om zo spoedig mogelijk te komen – maar als ik wat uitblijf, dan weet je vast Timotheüs hoe je in het huis Gods moet verkeren. Dat huis Gods kunnen we ook vertalen met huisgezin, zoals de gemeente van de levende God, het huisgezin van God is. Dat is even wat! Een kwalificatie, een waardering van God uit: het huisgezin van God. En zoals er in elk gezin, in uw gezin en in mijn gezin, spelregels in acht moeten worden genomen, zo zijn er ook regels in de gemeente Gods die men in acht heeft te nemen, op straffe van verachtering in de genade en bedroefing van de Heilige Geest. Opdat men wete hoe men in het huisgezin Gods heeft te verkeren.

En dan in één keer horen wij dat die gemeente is een pilaar, een vastigheid der waarheid. Een pilaar maakt op ons de indruk van de onverzettelijkheid, van het zichzelf de eeuwen gelijk blijven, al weten we dat die pilaren ook afkalveren en tenslotte verpulveren. Een pilaar, en het wordt nog versterkt met dat woord vastheid, een pilaar en vastheid der waarheid. Dat wil dus zeggen dat in de gemeente, met al de vragen die in haar leven, en bij al de moeiten die in haar moeten worden doorstreden, dat in die gemeente er ontwijfelbare zekerheid moet zijn over het hart van het Evangelie. En daaraan is Paulus nu juist toe in onze tekst, als hij naar alle waarschijnlijkheid een oudchristelijke hymne aanhaalt, dat is een lofdicht op de levende God. En in die hymne, wil hij eigenlijk reciteren wat in die oud christelijke gemeente bekend was. Want er zijn brokstukken, flarden van liederen die in de oud christelijke gemeente gezongen werden, in de Bijbel terecht gekomen. Die vinden we ook in het boek der Openbaring, in het lofdicht op het Lam. En hier hebben we ook zo’n oud christelijke hymne, een lofdicht, een lofverering, een verering van God waarin als het ware in een heel korte samenvatting de gemeente uiting geeft aan wat God haar heeft geopenbaard, terug geeft wat God haar heeft gezegd.

Dat is merkwaardig, gemeente, dat Paulus dit noemt de verborgenheid, die buiten alle twijfel is, daar komen we op het eind op terug. Die verborgenheid der godzaligheid, die is groot. En die blijkt te bestaan in drie regels, die ook weer onderverdeeld kunnen worden, maar die drie regels die kunt u wel onthouden. Dat is: het heilsgebeuren, “groot is de verborgenheid der godzaligheid, God is geopenbaard in het vlees”. En dan volgt daarop: is gerechtvaardigd, in de Geest. Daar zullen we straks wel op terug komen wat dat betekent. Dat is het heilsgebeuren.

En in de tweede plaats wordt er gesproken over de heilsproclamatie, de heilsverkondiging: “Is gezien door de engelen”, wat dat ook maar betekenen mag, daarover straks. En “is gepredikt onder de heidenen”. Dat wil zeggen: God heeft dus Zijn Zoon geopenbaard, die gezien is door de engelen, en die gerechtvaardigd is in de Geest, en die gepredikt is onder de heidenen. En dan ook het derde en beslissende: de heilstriomf, “Is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.” Kortere gemeente, kan haast het Evangelie niet worden samen gevat. Ook niet vanwege de scherpe tegenstellingen die er zijn. Denk maar aan God in het vlees. Dat zijn voor ons beseft twee onoverbrugbare tegenstellingen. En in de tweede plaats, de engelen, dan zijn we in de hemelse gewesten, die hebben wat gezien. En dan de heidenen op de aarde, die het Evangelie horen. En in de derde plaats: het is geloofd in de wereld. Dan staan we hier weer. Maar Hij is opgenomen in heerlijkheid.

We beginnen dus bij één. “Buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot. God geopenbaard in het vlees is gerechtvaardigd in de Geest.” Wanneer Paulus spreekt van een verborgenheid, dan bedoelt hij, dat het God wel van eeuwigheid bekend was, maar dat geen sterveling daar enige notie van had, dat dat ooit kon gebeuren. Dat dat tot die tijd verborgen was gehouden, met opzet, van Gods kant. Ja, het was wel voor afgeschaduwd in het Oude Testament, dat daar een heel diep mysterie, een diepe verborgenheid, in God was, toen de tabernakel en de tempel werden gebouwd. Want in het heilige der heiligen staat de Ark. U weet het. En daar op de bodem van de Ark liggen de twee stenen tafelen, de tien woorden Gods, de decaloog. En daarboven vinden wij het verzoendeksel, waarop de hogepriester éénmaal in het jaar het bloed sprengt. En daar boven zien wij Cherubim staan, die net met de vleugels elkaar raken; met het gezicht voorovergebogen staan, vol verwondering en verbazing. We zouden zeggen, nieuwsgierig in de heilige zin van het woord, om er toch maar achter te komen, wat dat betekende, dat God verzoend woonde bij Zijn volk. De wet onder het bloed, dat wil zeggen, de wet onder de verzoening, opgenomen in het kader van het verbond der genade.

Gemeente, en nu staat hier: “groot is de verborgenheid der godzaligheid, God geopenbaard in het vlees.” Vlees betekent in de Bijbel steeds: zwak, broos, sterfelijk, vergankelijk. En daar nauw aan verbonden betekent het: van God vervreemd, van zichzelf uit nooit de weg terug kunnen vindend tot God, want niemand heeft ooit God gezien. Wie kan zijn vinger opsteken om te zeggen: “Ik heb God gezien zoals Hij is?” Dat kan niet. Want dat overleef je niet. Want God en vlees zijn in de Bijbel diepe tegenstellingen. Als we God zoals Hij is zouden tegenkomen dan waren wij verpulverd, verbrand tot as. Zo’n afstand, zo’n tegenstelling, zo’n toorn, zo’n geladenheid is er tussen God en het vlees. Kijk gemeente, dat wordt ons in die eerste strofe aangediend, dat Zijn majesteit en Zijn gloed over ons is, zodat wij “Wee mij”, moeten uitroepen. Dat heel het menselijk leven met al haar sierlijkheid en bevalligheid, een droombeeld is, zo voorbij trekt.

Nu zegt de apostel: “Groot is de verborgenheid der godzaligheid, God geopenbaard in het vlees.” “Geopenbaard.” Het is net als in een kamer waar moeder de gordijnen wegschuift. Eerst was het pikkedonker en nu straalt het licht zo naar binnen. En wie heeft die gordijnen weggeschoven? De mens? Ja kunt u denken. God Zelf! God Zelf treedt uit Zijn verborgenheid, schuift het gordijn voor Hem weg, als Hij in het vlees komt. Gemeente, wat is dat een wonder! Want wat wil vlees, wat wil een mens? Een mens wil omhoog. Een mens wil zomaar omhoog. Gaat ook zomaar omhoog. Wil op Gods troon zitten en God van de troon af trekken. Dat is uw bestaan en dat is mijn bestaan. God ontdekke ons er allen aan. Wij willen God van de troon stoten. En vlees als het een beetje vromer wordt wil wat hebben. Wil er zelf tussen uitspringen, als het een beetje in de klem komt, als het een beetje gewetens overtuigingen krijgt.

Vlees heeft nog een verdorven verstand, dat hoe scherpzinnig dat ook mag zijn, altijd in dienst staat van dat verdorven hart om de argumenten tegen God in te brengen. Vlees wil als het nog wat vromer wordt, wat hebben waarop het rust, waarop het steunt; niet God geopenbaard in het vlees, maar allerlei dingen die daar omheen liggen, maar die het toch niet zijn. Gemeente, maar waar God werkt gaat het anders toe, want daar komt de vraag aan de orde, niet alleen: "Wie is God", maar "Hoe blijft God tegenover mij? Hoe wordt Zijn eer niet gekrenkt? Hoe blijft Zijn heilige wet als een zuil overeind staan, onaantastbaar? Waar blijven mijn zonden? Waar zijn ze gebleven en waar blijven ze voortdurend? Waar heb ik een gegronde hoop voor de eeuwigheid?" Kijk dat zijn wettige vragen. Want daar gaat het om: God. Wat is het een wonder dat God is geopenbaard in het vlees. Want wij mensen zijn als gevallen mensen, paradijs mensen zijn we niet meer, daar hoeven we het niet lang over te hebben. Maar als gevallen mensen, hebben wij ons element in de zonde, dat is vreselijk. We hebben geen idee van de wil en de wet Gods.

Gemeente, hoor de oplossing in het van de apostel: "God", dat is de Zoon van God, "geopenbaard in het vlees." Wij willen omhoog, en Hij wilde omlaag. Dat is Kerstfeest. Waar alle vlees lag neergeslagen tegen de grond, daar daalde de Zoon Gods in ons vlees en bloed af en kwam Hij in een beestenstal. Lager kon het niet. En dat is zo'n onuitsprekelijk wonder. Want Hij bleef die Hij was: de Zoon van God, maar Hij werd wat Hij niet was: mens, vlees. Het Woord is vlees geworden, dat hebben we gelezen, dat betekent onder dezelfde levens- en stervens wet. Hij die sterk was werd zwak. Is dat niet een goddelijk wonder dat hier verkondigd wordt door de oud christelijke gemeente, onder de inspiratie van de Heilige Geest: "Groot is de verborgenheid der godzaligheid, God geopenbaard in het vlees." Dat wil zeggen: Hij is bij ons in de straat komen wonen. Hij gooit Zijn genade niet op de straat, want het is altijd: "Zoekt en gij zult Hem vinden". En indien u naar Mij vraagt, met geheel uw hart, zo zal Ik van u gevonden worden, dus niet met een gedeeld hart. Maar Hij is bij ons in de straat komen wonen. Hij is in ons bestaan ingegaan, in heel ons menszijn, met al de angsten, met al de verschrikkingen, met al de vreugden, met al de ziekten, met al de zorgen, met al de zonden. Ja, zegt u, maar is dat niet teveel gezegd? Nee. In gelijkheid van zondig vlees. Hijzelf, was God zij gedankt, de Zondeloze, maar Hij heeft ze wel in Zijn lichaam gedragen, dat staat er ook. In gelijkheid, zo is Hij opgegroeid, zo is Hij man geworden, en zo heeft alle vlees zich op Hem gestort, want God geopenbaard in het vlees, dat was voor onze mensheid, voor ons mensen, een doodsteek. Want dat betekende dat God alle vlees veroordeelde en veroordeel. En dat wil vlees zich nooit laten zeggen. Want als een mens alles uit de hand geslagen wordt, en soms zeer terecht, dan laait de vijandschap in hem op.

Gemeente, God geopenbaard in het vlees wil zeggen: alle vlees wierp zich op Hem en sloeg God geopenbaard in het vlees aan het kruis. Maar dat kan toch niet, zegt u? Dat kan toch zo niet blijven? Nee, dat is de tweede versregel van dat eerste gedeelte van het heilsgebeuren: "is gerechtvaardigd in de Geest." Wat betekent dat zegt u? Nu dat betekent: Hij is gerehabiliteerd. Stel dat hier in Zoetermeer iemand woont die door het slijk wordt gehaald in de pers. En die dient een aanklacht in bij de officier van justitie. En nu wordt die redactie gedwongen om een stuk op te nemen, dat alle laster en dat alles wat over hem of haar verteld is, ook inderdaad laster is. Dan is die man, hoeveel wonden hij ook overhoudt, gerehabiliteerd. Heeft God het er bij laten zitten? Dat alle vlees Zijn Zoon aan het kruis sloeg. Kunt u denken. Hij heeft Hem gerehabiliteerd. Dat betekent: in het gelijk gesteld. Wanneer zegt u? Op de Paasmorgen. Alles grijpt hier in elkaar: kruis en graf nooit kunnen aanduiden, dat het was God geopenbaard in het vlees, want God ging schuil in het vlees. Hij heeft de heerlijkheid van het Zoonschap afgelegd, en Hij is de Zoon Gods geworden zegt de apostel Paulus, door de Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden. Dat betekent niet, dat Hij het voordien niet was, want wij leren u niet, u hoeft van dat vreemde woord niet te schrikken, een adoptiaanse christologie.

Adoptie dat wil zeggen, dat weet u: u neemt een kind aan. En christologie is de leer van Christus. En dan zijn er altijd geweest, die zijn er in onze kerk vandaag nog, die zeggen Hij was de Zoon van God niet, nee. Hij was een zoon van Jozef en Maria, net als wij, maar Hij werd het, door Zijn opstanding uit de doden. Dat wemelt, ook soms in synodale geschriften, van dergelijke ketterijen. Maar gemeente, het is wel waar, dat God Hem publiekelijk gerehabiliteerd heeft. En wie kwam er aan te pas? De Heilige Geest. Die heeft Hem uit de doden doen opstaan, zeker, een werk van de Vader en de Zoon, maar vooral hier van de Heilige Geest.

Gemeente, wat is dat groot, dat heilsgebeuren: “God geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd, in” of ook “door middel van, de Heilige Geest.” Dan gaan we naar twee: dat is de heilsproclamatie. Lees het maar na in uw bijbeltje. Dan gaat het weer over twee leden: “is gezien door de engelen, is gepredikt onder de heidenen.” Tot de verborgenheid der godzaligheid behoort niet alleen het voornemen Gods, dat Hij bij Zichzelf had en dat zich in het gebeuren van Bethlehem voltrok, maar daar behoort ook bij, de bekendmaking, de proclamatie, de verkondiging. Want God kan het niet voor Zich houden, het is trouwens ook voor de mensen bestemd, en de engelen, zijn er bij. Want dat weten we toch. Daar komen engelen aan te pas bij Zacharias, en bij Maria en bij Jozef. Maar wie heeft er ooit zoveel gezien als boven Bethlehems stal? Een grote schare van engelen, hemelse heirlegers zegt de Bijbel, braken in een jubel uit, toen ze zagen, want dat hebben ze gezien, zagen, “is gezien door de engelen”, toen ze zagen dat kind in de kribbe. “God geopenbaard in het vlees.”

Gemeente, dat konden die engelen niet voor zich houden, en die hebben gezongen: “Ere aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen van het welbehagen”. En wat in het oude Testament door die Cherubim al niet verstaan werd, nog minder bevroed, dat hebben die engelen gezien. Ze waren zegt de apostel op een andere plaats, begerig om in te zien in die verborgenheid, maar ze konden het niet. Want ze hadden niet gezondigd, althans deze niet, ze waren niet begenadigd. Ze konden nooit zeggen: Mij de voornaamste der zondaren, mij is genade geschied. Maar nu zien ze het, en ze voelen het vanuit de verte aan, ze zijn erbij en ze blijven bij Hem. Ook als Hij kruipt als een worm door Gethsémané. Ook als Hij uit de doden opstaat, en een engel des Heeren als een bliksemstraal, naar dat graf komt, om die steen weg te rollen en Christus behulpzaam te zijn, bij Zijn opstanding. En ze hebben snelle voeten om mannen en vrouwen te ontmoeten en de boodschappen mee te delen.

Hij is gezien van de engelen. Dat wil zeggen, God heeft het bekend gemaakt in de hemelse gewesten. Daar wonen wij niet. Maar de engelen wel. Maar Hij heeft het ook bekend gemaakt op de aarde. Hij is gepredikt zegt Paulus onder de heidenen. De nieuwe vertaling heeft: onder de volken, maar dat zijn de heidenen. Want buiten het Joodse volk, waren heidenen, van welke religie ze dan ook waren. En nu staan we helemaal verbaasd. Dat de verborgenheid der godzaligheid groot is, dat heilsgebeuren, maar ook de heilsproclamatie hoort erbij. Zodat we nooit kunnen zeggen: Ja, daar is ergens een verborgenheid der godzaligheid en daar is op tienduizend kilometer afstand een prediking en als die mekaar eens een keer mogen raken. Nee! God heeft van meet aan, de prediking van het Evangelie vervlochten, ingeschoven in de verborgenheid der godzaligheid. Let daar op! Gemeente, wat wordt dat groot, want ik heb van mijn jeugd af aan ingeprent gekregen een diepe eerbied voor de prediking. Maar wat moest dan de prediking voor ons allen niet zijn? Als we horen: is verkondigd onder de heidenen, ver weg en dichtbij. Verkondigd. Is gepredikt, is uitgezegd. Dat wil zeggen: niet de prediking brengt de verborgenheid der godzaligheid voort. Dat beweren mensen in Amsterdam. Maar de verborgenheid der godzaligheid brengt de prediking voort, sluit die in.

Gemeente, daarom gaan Gods getuigen uit, dat zijn de apostelen en dat zijn de evangelisten en dat zijn de dienaren des Woords, en wie dat nog meer mogen zijn. Dat Evangelie krijgt om zo te zeggen wieken, vleugels, het is net als een zaadje dat door een wind wordt opgenomen en een heel eind verder wordt neergeworpen en niemand let er op. Maar het sterft in de aarde, het ontkiemt, en het brengt vrucht voort. Wat is die verborgenheid der godzaligheid groot. God geopenbaard in het vlees, maar ook gepredikt onder de heidenen. Wat hebben de apostelen dat getrouw gedaan, bijzonder Paulus. Wat heeft hij Hem bloedend omhoog gehouden, zelfs op de Areopagus. En wat is de kracht van Kerstfeest? Wat is de kracht van de kerk, ook in Zoetermeer? Het opheffen van het heilig Evangelie, in het heilig recht Gods, dat is de kracht. En de rest kunt u allemaal vergeten, daar blijft geen draad van over, geen spaan.

Wat is dat groot, dat God niet alleen apostelen gaf, maar toen ze dood waren ook zorgde dat hun woorden werden te boek gesteld, het Schrift geworden Woord. Eerst het vlees geworden Woord en dan het Schrift geworden Woord, de Bijbel. Dat we uit die Bijbel een onuitputtelijke fontein hebben om te prediken. Want Christus is gekomen. Hij wordt gepredikt, jawel, maar naar de Schriften. En dat moet nu nog gebeuren, dat mag gebeuren, opdat u onbedrieglijke zekerheid zou hebben, dat het maar niet een verhaaltje is, maar niet een mythe, maar niet een verdichting, en dat er niet ter discussie stelt, en dat wij niet zo creatief zijn dat wij allerlei dingen voortbrengen, want wat wij voortbrengen dat zijn spinraggen. Maar dat we horen, die oud christelijke gemeente, zingen: God geopenbaard in het vlees. Is gerechtvaardigd in de Geest. Is gezien van de engelen. Is gepredikt onder de heidenen.

Gemeente, wat is dat een wonder, dat dat Evangelie heel de wereld bijna rond is. Ik woonde laatst een vergadering bij van de zending en er werd gezegd dat het zo moeilijk is om nog een terrein te vinden, waar het pure heidendom is en nog geen christelijke kerk in de omgeving is. Ze zijn er nog wel, maar ze zijn sporadisch. Hoewel er ontzaglijk veel mensen van het Evangelie toch niet hebben gehoord. Maar dan is de wederkomst van Christus dicht bij. Want dit Evangelie des Koninkrijks moet gepredikt worden onder de volkeren, onder de heidenen, en dan zal het einde zijn. Dat betekent niet dat alle mensen zalig worden. Maar dat betekent wel dat allerlei volkeren, natiën en tongen, ervan gehoord zullen hebben. En dat Evangelie kijkt niet naar blank of bruin of zwart. Het overbrugt alle rassentegenstellingen het overbrugt alle veten en kloven en wat er nog meer onder de mensen te doen valt. Het verzoent! Wat een proclamatie!

En het derde wat hier staat, dat kunnen we schikken onder de heilstriomf. Hij "is geloofd in de wereld. Is opgenomen in heerlijkheid." Weer twee regels. "Is geloofd in de wereld." Gemeente, dat is een wonder. Ja, je kunt hier de één niet tegenover de ander zetten, want het zit allemaal aan elkaar vast. Het is één groot wonder. Maar zeg het nu zelf eens, wij die van beneden zijn, wij die uit de aarde aards zijn, wij die tot in de vezelen van onze ziel tot deze wereld behoren, wij die van afkomst zover van God af liggen, is het niet een wonder, dat er één is in Zoetermeer die dat gelooft? En laten we hopen en verwachten dat het er vele meer zijn. Maar is het niet een wonder? Dat behoort ook bij die verborgenheid der godzaligheid. Dat zit er ook aan vast. Mijn Woord keert niet ledig terug. "Is geloofd in de wereld." Gemeente, maar hoe kan dat nu? Wel, dat komt omdat Christus er Zelf achter staat. En we hebben Hem nu niet meer te zoeken in de kribbe. We hebben Hem nu niet aan elkander door te geven. Maar we hebben nu, alleen maar te denken: Hij is aan de rechterhand van de Vader. Zeker Hij is en Hij blijft tot op zekere hoogte God in het vlees, in de kribbe, in de prediking wel te verstaan, maar wij mogen Hem niet terug drukken in de kribbe. Dan is er een heleboel kerst-gesol afgesneden, want de mensen bedriegen zich nooit meer dan op Kerst.

Gemeente, Hij is "opgenomen in heerlijkheid." Jawel, maar in de prediking heeft Hij een zwaard. En met dat zwaard komt Hij in de prediking van het Evangelie tot de mens, en met dat zwaard des Geestes, doorsteekt Christus vijanden in het hart. Bent u gewond, getroffen, zodat u er onderdoor ging? En dat u zei: Ik ben één grote tegenstander van Hem? Want half gebroken is eigenlijk nog helemaal niet gebroken. Maar het is precies eender als met een jager. Als iemand gaat jagen dan zijn de half aangeschotenen, die kruipen weg. Maar die, die hij doodschiet die zijn voor hem. En zo is het ook met het Evangelie. De half aangeschotenen, wat er ook van terecht kome, die kruipen weg. Maar de doden die zijn voor Hem. De gedoden, die Hij doodt met het zwaard van Zijn Woord. Dat is dat felle zwaard van de Heilige Geest, van de blinkende tegenwoordigheid Gods, en van de afgronden die er leven in onze ziel.

Wat is het een wonder, dat het Woord is een zwaard van de Geest, maar ook een zaad der wedergeboorte, dat zo van de kansels af gestrooid wordt. En dat ontkiemt, en wat een vrucht, wanneer doden levend worden. Wat een vrucht, wanneer achterdochtige mensen, die zeggen: "Zou het wel waar zijn, zou het geen sprookje zijn?" Die zeggen: "Waar is God, en als Hij ergens is, wat doet Hij?" Achterdochtige mensen, achterdochtig ook in de vraag: "Zou het wel voor mij zijn." Wat is het een wonder, wanneer achterdochtige mensen, vertrouwensvolle mensen worden, die het geloven met heel hun ziel, en met heel hun hart, en dat onwilligen gewillig worden gemaakt, dat wanhopigen worden vervuld met een levende hoop. Dat mensen die zich net zo vast gemetseld hebben als wie dan ook maar, worden uitgebroken. Mensen die zichzelf vergelijken met een vogeltje dat met de pootjes verward zit in een net en zegt: "Ik kan er niet uitkomen." Dat hoort allemaal bij de prediking en de vrucht van de verborgenheid der godzaligheid. Wat een vrucht gemeente, want we hebben een woord nodig midden in de dood. We liggen midden in de dood. We hebben een woord nodig waarop we leven kunnen en sterven kunnen. Het kan ons laatste Kerstfeest zijn. Een woord waaraan we houvast hebben, dat met ons mee gaat. Een woord waardoor al onze zonden en al onze ellende en al ons niets zijn van ons wordt afgenomen en u zich geborgen weet in de ontfermingen Gods.

Gemeente, dat is nu de vrucht, van Kerst, ook bij u? Van God geopenbaard in het vlees. Paulus kan daar niet over ophouden. Hij zegt ergens: Het Evangelie is tot u gekomen, gelijk ook in de gehele wereld. Och, Paulus wist toen nog niet hoe groot de wereld was. Dat was de man ook niet kwalijk te nemen. Maar hij bedoelde daarmee: overal waar hij maar een voet kon zetten, het is ongelofelijk wat deze man in zijn leven heeft gedaan. "Gelijk ook in de hele wereld, en het brengt vrucht voort, gelijk ook onder u, van die dag af dat gij het gehoord hebt." Gemeente, dat is even wat. Er zit hier misschien vanavond iemand in de kerk, die denkt: waar die man het precies over heeft dat begrijp ik niet, die het voor het eerst hoort. Dat kan raak zijn. Van die dag af, zegt de apostel, dat gij het gehoord hebt. En de waarheid Gods in waarheid bekend hebt. Gods waarheid heeft mijn aanbeveling niet nodig. Maar het heeft een overmacht. Wie geraakt wordt, die wordt geraakt. Wie het mee neemt, die neemt het mee. Maar het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid.

Gemeente, het wordt: "Alles is tegen." Voor de Heere Jezus was er geen plaats. U weet het. En voor het Evangelie is er geen plaats. En toch is de Heere Jezus geboren. En toch worden er mensen wederom geboren. Het kan niet en het gebeurt toch. Dat komt van Gods kant. U kunt uzelf radicaal en totaal afschrijven, maar des Heeren macht nooit en te nimmer. Want de prediking komt aan, de prediking landt. En in plaats van een hemelbestormer wordt u een arme zondaar. Gemeente en dan hebben wij het nakijken. Ja, maar in de goede zin. Want als het geloofd wordt in de wereld, en dat wordt het, dan is het doordat Christus aan de rechterhand Gods is, Zijn triomf is er al. Al is Hij in Zijn lichaam nog in doodssmarten. Hij is al boven, Hij is al geïntoniseerd, dat betekent: op Zijn troon gaan zitten, in heerlijkheid. Daar is het loflied. In de hemel wordt veel gezongen.

Op kerst ook, dat mag. Als u maar weet, dat het precies eender is als met de verkeerde verkondiging, [dat] ook door het verkeerde lied de meeste ketterijen er in komen. Er is een kerkvader geweest die gezegd heeft dat de meeste ketterijen zingende de gemeente zijn binnengekomen. Laten we ons houden aan het pure woord. Maar er wordt gezongen het reine, het zuiver lied. We hebben gezongen na het apostolicum: "Voor Zijn troon", misschien is daar uw moeder bij, of uw vader, mogelijk beide, of uw grootvader of uw broer. "Voor Zijn troon en hier beneden." Ja dat is de triomferende kerk. Die houden er nooit mee op. Och daar kunnen wij nauwelijks over spreken. Wat dat zal zijn. Want dat heeft geen oog gezien. En geen oor gehoord. En het is in geen mensenhart opgeklommen, wat God bereid heeft. Laten wij bij alle pijnlijk gemis en verlies, voor zover zij in Christus ontslapen zijn, want denk erom dat wij de mensen niet in de hemel hebben te zetten die God er buiten zet. Maar laten wij ze die rust niet misgunnen, en bovenal God Zijn lof gunnen. Onafgebroken, van heler harte. Wel dat doet de aarde, dat doet de kerk op aarde gebroken. En er zijn lofzangen, oden, hymnen, dankzeggingen, smeekgebeden, daarop woont de Heilige Israëls. Wonderlijk woord: God woont op de lofzangen van Israël. Ja, zelfs in het dogma, dat is een op, in formule gebrachte leerstelling, waarvan je zegt: "Droog als gort." Nee, zelfs in het dogma ruist het lied, als je het maar horen kan. Als je het maar horen kan, in die twaalf artikelen klinkt het lied. Het zijn maar niet zo twaalf dorre artikelen, artikel van wetboek zoveel en zo, nee!, maar het is één levend kloppend geheel.

Tenslotte, het staat buiten alle twijfel. De apostel heeft het buiten alle twijfel gesteld dat de verborgenheid der godzaligheid groot is. En we leven in een tijd waarin de gemeente wordt aangevreten door ik weet niet door welke crises en twijfels. Dat is mode, soms ook een stuk nood. De apostel zegt van God uit: en buiten alle twijfel, dat staat dus vast. Maar dat staat altijd vast in die verbinding tussen God geopenbaard in het vlees, de prediking en het geloof. Dan zeggen we: Groot is de verborgenheid der godzaligheid. De Efeziërs hadden een hele dag werk om door de stad heen te schreeuwen: Groot is de Diana der Efeziërs. Och zegt die stadschrijvers: dat weten we allemaal al lang. Want hij wou die mensen tot rust brengen. Maar wie met God in aanraking komt die leert, drie dingen: Hoe groot zijn zonden en ellenden zijn. Hoe die er van verlost wordt. En hoe die God daarvoor dankbaar zal zijn. En als het hier nu in het hart gaat: "God geopenbaard in het vlees, gepredikt en geloofd" dan gaat een mens stamelen, net als een kind.

Misschien bent u wel eens in de gebeden zo bezig geweest dat u ging stamelen. Dat u er zo dichtbij was, dat God beter gezegd, zo dicht bij u was, dat u er van ging stamelen. En dat u op een bepaald moment geen woorden meer kon vinden. Groot, zo groot, zo geweldig groot want waar komen we vandaan? En Wie is God? Dat Hij zo lief deze wereld had dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Daar ligt ook een waarschuwing in. Dat als wij op zo grote zaligheid geen acht geven, er geen slachtoffer voor ons overblijft. Dat is ook wat. Op zo grote zaligheid, geen slachtoffer voor de zonde, dan blijf je er eeuwig onder bedolven, onder de toorn Gods. Dat is een waarschuwing, een indringende waarschuwing ook. Maar de apostel die heeft het over het grote, over het geweldige dat hij zegt: "Hoe groot is het goed dat Gij wilt geven, hem wiens oprechte geest u vreest" en dient. Wel, als het in de beleving komt, en daar hoort het, dat hoort bij de verborgenheid godzaligheid. U kunt nooit zeggen: "Daar ligt de Bijbel en verder niks." Nee, die Bijbel heeft te maken met God, die heeft te maken met Christus, met de Geest, met de prediking, met de gemeente en vooral met het geloof. Wat is dat groot, als een mens gaat stamelen en dat de vrucht, ook van de kerstprediking, als we naar het Oud en Nieuw gaan, wordt groot. Ja zeer groot, onuitsprekelijk groot, is de verborgenheid der godzaligheid: God geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de engelen, gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

Amen